

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2370/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ступар, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Правобранилаштво општине Бачки Петровац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4411/2019 од 20.10.2021. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4411/2019 од 20.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4411/2019 од 20.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4308/2019 од 23.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име враћања незаконито уведеног и наплаћеног самодоприноса у МЗ Маглић за период од 2008. године до 31.08.2009. године исплати новчани износ од 27.379,65 динара са припадајућом законском каматом од 26.04.2019. године до исплате, као и законску затезну камату обрачунату закључно са 25.04.2019. године у износу од 40.068,89 динара и да му накнади трошкове поступка са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4411/2019 од 20.10.2021. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права

(посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда, нема потребе за новим тумачењем права, јер је правно схватање другостепеног суда изнето у побијаној одлуци у складу са становиштем о правном дејству одлука Уставног суда, које по правилу делују ех нипс (члан 59. и 60. Закона о Уставном суду). Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио став да је правно дејство ех нипс утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и / или законитости општег акта, могуће успоставити само на основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, а што у овом случају није учињено. Повраћај исплаћених износа месног самодоприноса непосредном применом Одлуке о увођењу самодоприноса за подручје МЗ Маглић, за коју није утврђено да није у сагласности са Уставом и законом, не може се тражити ни по основу одговорности из члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, нити применом института стицања без основа из члана 210. став 2. тог закона.

Са напред наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесту спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате у овој правној ствари поднета је 16.05.2019. године, а вредност предмета спора од 27.379,65 динара према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић